

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

14 Quaedam quaestiones ad materiam furti pertinentes diluuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

Quaedam quaestiones ad materiam furti pertinentes diluuntur.

CAVTV XIV.

P R I M O quaeritur, An fur teneatur restituere omnes fructus, non solum perceptos, sed etiam quos Dominus rei percepisset, si apud se rem suam habuisset? Hanc quaestionem solvimus in tractatu de Restitut. in communi, par. 1. quast. 6.

Secundo quaeritur, An qui indigentia, & egestate premittitur licite possit capere alienum, ut suae egestati subueniat? Hanc quaestionem diluimus in explanatione Septimi Praecepti Decalogi, cum de furto.

Tertio quaeritur, An fur possit sibi retinere impensas, & emolumenta à se in re furtiva facta? hoc etiam dubium diluimus in quaestione supra citata.

Quarto quaeritur, An si res furtiva casu fortuito pereat apud furem, teneatur restituere fur aestimationem eius, si alioqui erat peritura apud Dominum? Hanc etiam quaestionem solvimus, Tractatu citato, par. 1. quast. 10.

Quinto quaeritur, An si apud furem res furtiva deterior facta sit, vel in totum perierit, teneatur fur eam restituere secundum eum statum, quem habuit res furtiva, bonum scilicet, & integrum, quando furto ablata est: an vero teneatur restituere secundum eum statum, quem habitura fuisset res, quando furto ablata est? De hac quaestione disputaui supra.

Sexto quaeritur, Quomodo peccet, & restituere teneatur omnes ij, qui vna cum fure conveniunt, aut aliquo modo cooperantur ad furtum? De hac item quaestione actum est supra.

Septimo quaeritur, Quomodo peccet, & restituere teneatur is, qui mala fide, aut etiam bona emit, vel accipit aliquo alio modo rem furtivam à fure? Huic quaestioni satisfacimus in dicto Tractatu par. 1. q. 3. ubi etiam tractavimus, an teneatur restituere rem furtivam suo Domino, an vero licite possit eam reddere furi, ut pro ea pretium, quod pro ea dedit recuperet? Hanc quaestionem eod. Tractatu cap. 9. diluimus.

Octavo quaeritur, An qui rem inuentam sibi retinet, ita ut Domino non comparente pauperibus non restituat, furtum committat? De hac quaestione ibidem cap. 7. par. 2. quast. 2.

De Accipiente propria auctoritate rem suam ab iniusto detentore.

CAVTV XV.

Q U A E R I solet inter Doctores, An qui propria auctoritate accipit rem suam, vel aestimationem eius ab iniusto detentore, sive iniusto possessore, peccet, & furtum committat, ita ut ad restitutionem teneatur? De hac re S. Thom. 2. 2. quast. 66. art. 5. ad 3. & Caiet. ibidem. Gabr. in 4. Dist. 15. quast. 3. art. 3. dub. 3. Paludanus eodem lib. & Dist. quast. 2. art. 2. conclus. 5. Almain. ibidem quast. 2. Adrian. Quodlib. 6. art. 1. in fine. Conradus de controuer. quast. 32. conclus. 2. & quast. 92. conclus. 2. Sorus lib. de Iustitia, quast. 3. ad 1. Maior in 4. Distinct. 15. art. 2. §. Dubitatur. Medina Tract. De rebus restituendis, q. 11. Corduben. in Summa, quast. 111. & lib. 1. suarum Quaestionum, quast. 83. Antonin. par. 2. tit. 15. §. 1. & 2. Angel. verb. Furtum, num. 40. & 41. Siluest. eod. vocab. quast. 12. & 13. Tabiena verb. Restitutio quast. 30. Nauarrus cap. 17. num. 12. & seq. Couart. lib. 2. variar. resolut. cap. 2. num. 14. & 15. Innoc. Andr. Abb. Immol. Cardinalis, Anchar. cap. Olim. 1. de Restitut. spal.

In hac re convenit inter omnes, absque peccato fieri, si quis accipiat propria auctoritate rem suam, apud iniustum detentorem, vel possessorem, existentem. Dicitur (apud iniustum detentorem) quia peccatum est si quis accipiat propria auctoritate rem suam, existentem apud alium ex aliquo iusto titulo v. g. si sit alteri locata, commodata, pignorat, vel apud alium deposita, vel ad custodiam tradita, atque commendata. In his omnibus aliis habet ius aliquod in re nostra, & consequenter est peccatum, ipsam priuare iure, quod habet.

Deinde inter omnes convenit conditiones quasdam interesse debere; ne peccet quis accipiendo propria auctoritate rem suam. Primo, ut non possit recuperare rem suam officio Iudicis. Secundo, dummodo constet rem esse suam: nam si dubitauerit sit sua, nec ne, non potest eam accipere, quia quando cetera sunt paria, melior est conditio possidentis. Tertio, ut accipiat absque vilo detrimento eius, apud quem res est, ita ut cauere debeat, ne detentor iterum restituat aestimationem rei. Quarto, ut credat nihil se profecturum, si petat rem suam ab eo qui habet. Quinto, ut accipiat rem suam absque vilo periculo suae vitae, & absque damno cuiuscunque alterius.

Primo quaeritur, An si Titius propria auctoritate accipiat rem, quando dubius est sit sua necne, teneatur eam possessori restituere? Respondetur, teneri quamdiu dubius est; quia alius possideat. Et cum melior sit conditio possidentis, iniuriam, & damnum infert possessori, cum priuet eum possessione. Si tamen, postquam accepit, certo comperiat esse suam, non teneatur eam restituere possessori, licet teneatur refarcire damnum, si quod passus est detentor interim, dum dubia res erat. Haec Nauar. cap. 17. num. 117.

Secundo quaeritur, Quando res est mihi debita ex Iustitia, nimirum, quia est per vsuram, vel mutuum accepta, vel metu, vel est mihi debita tanquam merces laboris, & operae, & aliter eam recuperare non possum, vel quia desunt mihi probationes, & testes, vel officium Iudicis, An possim priuata auctoritate compensationem facere ex alijs bonis debitoris? Respondetur, posse, his conditionibus. Prima, Si certo constiterit rem esse mihi debitam. Secunda, Si officio Iudicis recuperare non possum. Tertia, si fiat absque vilo alio detrimento debitoris, ita ut moneatur, vel ipse, vel eius haeres, se mihi amplius nihil debere. Quarta, si iusta fiat compensatio, ita, ut nihil amplius, quam mihi sit debitum, accipiam. Quinta, si fiat compensatio ex bonis proprijs debitoris, & non alienis. Sexta, dummodo fiat accepto absque vilo meo periculo. Haec omnia, communis opinio Doctorem locis supra citatis. Notandum est, compensationem habere locum, quando res est mihi debita ex iustitia: non enim sufficit, ut sit mihi debita ex vi gratitudinis, vel remunerationis, vel charitatis, vel misericordiae, ut recte annotauit Nauar. cap. 17. num. 113.

Tertio quaeritur, An per vim possum recuperare propria auctoritate rem meam ab iniusto detentore possessam? Aliqui Respondent, non posse; quia vim alteri inferre propria auctoritate non licet: alij vero distinguunt, nimirum posse me per vim recuperare rem meam, quamdiu ipsa extat in specie, apud iniustum detentorem, quia perinde est, ac si recuperassem rem meam à fure fugente, vel si vim intulissem furi volenti rapere rem meam; Quando vero aliquid solum est mihi debitum, tunc non posse me per vim recuperare, quia debitum, ut recuperetur, exigit cognitionem causae, & cognitio causae exigit officium Iudicis, & nemo est in sua causa Iudex.

Quarto quaeritur, An excommunicatio generaliter lata contra eos qui alienum acciperunt, comprehendat. V. g. Titium, qui rem suam accipit à Caio iniusto detentore, & similiter, an comprehendat eos, qui rem sibi debitam ex iustitia per compensationem ex alijs bonis debitoris

recupe-